

i Kirke om Søndagen bør han nu helst blive hjemme og passe paa, især ved Købstæderne. Jeg finder Lovbestemmelsen i god Overensstemmelse med Helligdagsanordningen. Man har sagt, at det var et Indgreb i den personlige Frihed. Denne Egenkab har det tilfælles med andre Lovbestemmelser, at de næsten altid gøre Indgreb i den personlige Frihed; men der sker ikke større Indgreb i den personlige Frihed herved end ved, at man ikke maa købe i Butikker om Søndagen, hvad man skal bruge i Huset. Og efter Helligdagsloven af 7de April 1876 er det i alle Tilfælde under Kirketiden forbudt at udøve Sægt, da det dog virkelig maa indrømmes, at det er en støjende Øvelse.

Naar jeg dernæst med et Par Ord skal nærmere omtale Fredningsbestemmelserne, skal jeg bemærke, at jeg ikke vil komme alt for nøje ind paa alle Detaillerne i Fredningen; enhver har jo sine Smaaønsker i saa Henseende, men det vilde blive alt for vidtløftigt, hvis vi allerede her ved 1ste Behandling skulde komme alt for meget ind paa Detailler. Fredningsbestemmelserne falde i to Grupper; de, der skulle bevare det jagtbare Vildt, og de, der skulle bevare det nyttige, man kunde ogsaa kalde det det usædelige Vildt. Med Hensyn til den første Del af Fredningsbestemmelserne skal jeg kun udtale, at jeg i det hele taget kan slutte mig til Bestemmelserne i Lovforslaget, men jeg vil kun ønske, og jeg tror ogsaa, at det vil komme frem fra anden Side, at de blive simplificerede saa meget som muligt, saa der kunde gives en Oversigt over Fredningstiden paa en saadan Maade, at det blev klart og let for Bøgnmanden at bedømme disse Bestemmelser. Nu er det lidt indfiltret i det hele; det fordrer et Studium for at følge med i Fredningsbestemmelserne, saaledes som de foreligger i det oversendte Lovforslag. Der næst kunde jeg ønske, at man samlede sig saa meget som muligt om en ganske bestemt Datum, da saa mange Arter som muligt ikke vare fredede længer, og jeg vilde finde det naturligt, om man i saa Henseende vendte tilbage til den gamle Datum, den 12te September, som i sin Tid vandt Hævd, og som alle syntes godt om, men som desværre nu er forladt paa flere Punkter. Det har glædet mig meget med Hensyn til Fredningen af det nyttige og usædelige Vildt at se, at Maagerne ere blevne fredede. Jeg tror ikke, at Landmanden har nogen bedre Ven end Maagen, og som selv boende paa en Egn, der har lidt overordentligt meget ved Oldborrerne, ved jeg, hvilken trofast allieret vi have i Maagen. Da der er nogen, der har talt saa meget om Kragens Nytte

lige over for Landeplagen Oldborrerne, vil jeg dog bemærke, at min Erfaring er den, at han slet ikke kan sammenlignes med Maagen. Han møder nok en Gang imellem tidlig om Morgenen ude paa Marken, men han har for mange Svinkearinder ind i Hønsgeaardene for at hente sig en Kylling og ind i Frugthaverne. Derimod stiller Maagen, inden Blommanden kommer ud, og følger ham trofast. Det er en Person med overordentlig god Appetit, og han renser Marken godt for Oldborrelarver. Da de derfor ere saa nyttige Dyr, kunde jeg ønske, at Indenrigsministeren kunde faa en Bemyndigelse til at frede visse øde Der, der egne sig til det, til Maagekolonier, saaledes at der slet ikke maatte holdes Sægt der. Jeg ved nok, at den højtærede Indenrigsminister med en vis Betænkelse hører om en ny Bemyndigelse, men da jeg ikke er enig med Lovforslaget i den Bemyndigelse, der er givet den ærede Minister til at kunne forhindre Skydning i Nærheden af Fuglesøjer, vil jeg til Gengæld borttage denne Bemyndigelse fra den højtærede Minister, naar han saa vil modtage den anden og frede over Maagekolonierne. Det staar for mig som tvivlsomt, om man overhovedet skal beskytte saadanne Massemyrderier af en af vore mest karakteristiske og smukkeste Fuglearter som Vildanden, og i hvert Fald forekommer det mig, at det strider mod Ejendomsretten, at man efter ministeriel Resolution skal kunne berøves Sægtretten paa sin Ejendom, naar den foregaar i indtil $\frac{1}{4}$ Mil's Afstand fra en Fuglesøje. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget og kun udtale, at jeg tror, at, hvis man skal naa til et Resultat, maa der vises Resignation fra alle Sider. Der er vist saa Omraader, hvor der er en saa overvældende Mængde sagtyndige i Landet som netop paa Sægtens Omraade. Jeg tror, jeg tør sige, at der er lige saa mange sagtyndige, som der er Bøsejebiter, og hvis vi skulle naa et Resultat, maa der derfor vises Resignation fra alle Sider. Jeg fra min Side vil være overordentlig villig til at strække mig langt, for at Loven kan blive endelig vedtagen af Tinget. Jeg vil gøre det, fordi jeg som sagt betragter det som et Gode, at Loven samler samtlige Bestemmelser i en Lov, og fordi jeg finder, at man gennem denne Lov paa den rette Maade har søgt at ramme, ikke det letfindige, men det professionelle Krybskytteri. Loven sørger efter min Opfattelse for, at Sægten ikke bliver til Plage for Agerbrugerne og ikke udøves paa en mere pinefuld Maade for Vildtet end nødvendigt.